

Lovforslag nr. L 251. Fremsat den 7. maj 1986 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Konsekvensændringer som følge af skattereformen og indkomstskattefrihed for erstatning for skader ved LSD-behandling).

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, som ændret ved lov nr. 494 af 27. november 1985 ved lov nr. 526 af 11. december 1985 § 2, ved lov nr. 532 af 13. december 1985 § 11, ved lov nr. 534 af 13. december 1985, ved lov nr. 149 af 19. marts 1986, ved lov nr. 150 af 19. marts 1986 § 1 og ved lov nr. 194 af 9. april 1986 § 1, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4. Følgende selskaber m.v. fordeler renteudgifter og renteindtægter på den i stk. 5 nævnte måde:

1. selskaber omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.,
2. banker,
3. sparekasser,
4. selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter,
5. investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, nr. 5 a,
6. fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, og
7. institutioner som nævnt i lov om beskat-

ning af fonde, visse foreninger og institut- ter m.v. § 1, nr. 4.«

2. I § 7 indsættes som *litra n*:

»n. Erstatning efter lov nr. 219 af 23. april 1986 om erstatning for skader ved LSD-be- handling.«

3. I § 14 F, stk. 5, ændres »§ 14, stk.2.« til: »§ 12, stk. 2.«

4. I § 15 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. For personer anvendes person- skattelovens § 13 og virksomhedsskattelovens § 13.«

5. I § 15 G, stk. 5, 1. pkt. ændres »der skal lægges til grund efter stk. 3« til: »der skal lægges til grund efter stk. 3 og 4.«

§ 2

Loven har virkning fra og med indkomst- året 1987.

Stk. 2. § 1, nr. 2, har dog virkning for er- statninger, der udbetales den 1. juni 1986 og senere.

Stk. 3. § 1, nr. 5, har dog virkning fra og med indkomståret 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter lovforslaget foretages der nogle konsekvensændringer i ligningsloven som følge af skattereformen. Endvidere foreslås en ændring som følge af lov nr. 219 af 23. april 1986 om erstatning for skader ved LSD-behandling.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 194 af 9. april 1986 (Begrænsning af fradragsret for lønmodtagerudgifter og visse konsekvensændringer som følge af skattereformen), jfr. Folketingstidende 1985-86 sp. 6922,7243, 8299, 8581.

Provenumæssige og administrative virkninger

De provenumæssige og administrative konsekvenser af de foreslåede ændringer som følge af skattereformen skønnes ikke at være nævneværdige.

Indenrigsministeriet har oplyst, at man ikke har mulighed for at vurdere, hvor meget den samlede erstatningssum vil beløbe sig til, da man dels ikke kan vurdere, hvor mange LSD-patienter der vil anmode om erstatning, dels ikke kan vurdere hvilken erstatning inden for det afsatte maksimum, 255.000 kr., patienterne vil få tildelt.

Anslår man imidlertid, at ca. halvdelen af de ca. 400 patienter, der skønnes at have fået LSD-behandling, eller ca. 200, tildeles erstatning, og sættes gennemsnitserstatningen til 150.000 kr., vil den samlede erstatningssum alt i alt udgøre ca. 30. mill. kr.

På denne baggrund kan det samlede provenutab som følge af den foreslåede indkomstskattefrihed for erstatningsbeløbet for staten og kommunerne tilsammen skønsmæssigt anslås til ca. 15. mill. kr. Heraf udgør kommunernes andel ca. 8 mill. kr. Provenutabet fordeler sig med skønsmæssigt ca. 1/4 i 1986, ca. 1/2 i 1987 og ca. 1/4 i 1988.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr.1.

Efter de gældende regler i § 5, stk. 4, skal der foretages fuldstændig renteperiodisering i selskaber

omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskaber m.v., banker, sparekasser, selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter samt investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, nr. 5 a (akkumulerende investeringsforeninger).

Reglerne i § 5, stk. 4, om renteperiodisering svarer til de regnskabsmæssige regler, som efter årsregnskabsloven eller andre tilsvarende regler gælder for de pågældende selskaber.

Efter fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst for fonde, foreninger og institutter m.v. med visse undtagelser efter de almindelige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for aktieselskaber m.v.

Det er derfor fundet naturligt ved afgørelsen af spørgsmålet om fuld renteperiodisering for fonde, foreninger og institutter m.v. at lægge vægt på, hvilken regnskabsretlig regulering de er underkastet.

Fonde og foreninger, der er registreringspligtige efter lov om fonde og foreninger, er ikke omfattet af årsregnskabsloven, men skal alene opfylde fondslovens mildere krav, der næppe forudsætter renteperiodisering.

Fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde skal derimod som udgangspunkt aflægge regnskab i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabsloven, hvortil erhvervsfondsloven henviser. Årsregnskabslovens regler om renteperiodisering gælder derfor også erhvervsdrivende fonde.

De i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, nævnte institutter (realkreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter) vil for den dels vedkommende, der er organiseret som aktieselskaber m.v. være omfattet af årsregnskabsloven. Dette gælder de i § 1, nr. 4, litra f, nævnte kreditinstitutter (eksempelvis Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk). De øvrige i nr. 4 nævnte Institutter er hverken omfattet af årsregnskabsloven eller af den særlige opregning i ligningslovens § 5, stk. 4, der alene nævner selskaber.

Dels for at opnå, at de nævnte institutter i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, bringes ind un-

der periodiseringsbestemmelsen i § 5, stk. 4, dels for at præcisere, at erhvervsdrivende fonde er omfattet af disse regler, er de nævnte fonde og institutioner ved ændringsforslaget medtaget i bestemmelsen.

Til § 1, nr. 2.

Efter lov nr. 219 af 23. april 1986 om erstatning for skader ved LSD-behandling yder staten erstatning for psykisk eller fysisk skade, som er forårsaget af behandling med LSD indenfor det offentlige sundhedsvæsen. Endvidere kan der efter lovens § 3, stk. 2, ydes erstatning for udgifter til lægebehandling m.v.

Efter den foreslåede bestemmelse medregnes disse erstatninger ikke til den skattepligtige indkomst.

Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 7 n. (om boligsikring m.v.) blev ved lov nr. 266 af 8. juni 1983 overført til en ny bestemmelse i ligningslovens § 7 F, stk. 1.

Til § 1, nr. 3.

Der er tale om en konsekvensændring af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af reglerne i § 13 i personskatteloven.

§ 15, stk. 1, vil fremover finde uændret anvendelse ved indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. og dødsboer.

For skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, finder reglerne i § 13 i virksomhedsskatteloven anvendelse på underskud i virksomheden.

Til § 1, nr. 5.

Ved lov nr. 194 af 9. april 1986 blev § 15 G, stk. 3, opdelt i to stykker, således at de særlige regler for den maksimale stigning i lejeværdi fra et år til det efterfølgende for 67-årige blev samlet i et nyt stk. 4. Henvisningen til stk. 3. i § 15 G, stk. 5, hvorefter ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om beregningen af lejeværdinedsættelsen for ejendomme, der er omsat eller har undergået væsentlige forandringer, skal derfor ændres til at omfatte både stk. 3 og 4.

Til § 2

Loven har virkning fra og med indkomståret 1987. Det medfører, at skattepligtige med forskudt indkomstår, der påbegynder f.eks. 1. april 1986, omfattes af forslaget med virkning fra dette indkomstårs begyndelse.

§ 1, nr. 2, har dog virkning for erstatninger, der udbetales den 1. juni 1986 og senere. Den har således virkning fra samme tidspunkt som loven om erstatning for skader ved LSD-behandling og finder anvendelse på skader, som er indtruffet ved behandling med LSD, der er foretaget efter den 1. januar 1960.

§ 1, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 1985.

Bilag til f.t.l. vedr. ligningsloven

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, som ændret ved lov nr. 494 af 27. november 1985, ved lov nr. 526 af 11. december 1985 § 2, ved lov nr. 532 af 13. december 1985 § 11, ved lov nr. 534 af 13. december 1985, ved lov nr. 149 af 19. marts 1986, ved lov nr. 150 af 19. marts 1986 § 1 og ved lov nr. 194 af 9. april 1986 § 1, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4. Følgende selskaber m.v. fordeler renteudgifter og renteindtægter på den i stk. 5 nævnte måde:

1. selskaber omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.,
2. banker,
3. sparekasser,
4. selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter,
5. investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabssekattelovens § 1, nr. 5 a,
6. fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, og
7. institutioner som nævnt i lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. § 1, nr. 4.«

§ 5. ---

Stk. 4. Selskaber omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., banker, sparekasser, selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter samt investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabssekattelovens § 1, nr. 5 a, fordeler renteudgifter og renteindtægter på den i stk. 5 nævnte måde. Tilsvarende gælder personer, der er hovedaktionærer eller hovedanparts-

havere i selskaber som nævnt i 1. pkt., og som har mellemregning med disse.

2. I § 7 indsættes som *litra n*:

»n. Erstatning efter lov nr. 219 af 23. april 1986 om erstatning for skader ved LSD-behandling.«

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- a.-m. ---
- n. (Ophævet).
- o.-x. ---

3. I § 14 F, stk. 5, ændres »§ 14, stk.2.« til: »§ 12, stk. 2.«

§ 14 F. Ved opgørelsen af en arbejdsgivers skattepligtige indkomst kan inden for de grænser, der er angivet i stk. 4, fradrages bidrag til en fond, hvis formål er at betrygge eller forbedre kårene for personer, der er eller har været ansat i arbejdsgiverens virksomhed, eller deres pårørende, såfremt betingelserne i stk. 2 og stk. 3 er opfyldt.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Bidrag til fonds efter stk. 1 kan ikke fradrages efter reglerne i § 14, stk. 2.

4. I § 15 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. For personer anvendes personskattelovens § 13 og virksomhedsskattelovens § 13.«

§ 15. Såfremt den for et indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende fem indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget dog kun overføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan

rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.

5. I § 15 G, stk. 5, 1. pkt. ændres »der skal lægges til grund efter stk. 3« til: »der skal lægges til grund efter stk. 3 og 4.«

§ 15 G. Lejeværdien beregnes som 2,5 pct. af den del af det efter §§ 15 B-15 F opgjorte beregningsgrundlag, der ikke overstiger et grundbeløb på 851.200 kr., og 7,5 pct. af resten. Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20.

Stk. 2. Er den skattepligtige eller den med denne samlevende ægtefælle inden udgangen af kalenderåret fyldt 67 år, nedsættes de i stk. 1 nævnte 2,5 pct. til 1,2 pct. Det samme gælder for en efterlevende ægtefælle, som ikke opfylder aldersbetingelsen, hvis denne efter den anden ægtefælles død bliver boende i en ejendom, som har tilhørt en af ægtefællerne og før dødsfaldet omfattedes af disse beregningsregler på grund af den afdøde ægtefælles alder. Bestemmelsen i 2. pkt. gælder dog ikke, såfremt den efterlevende ægtefælle har indgået nyt ægteskab inden kalenderårets begyndelse.

Stk. 3. Hvis lejeværdien for skattepligtige

omfattet af stk. 1 er steget med mere end 3.500 kr. i forhold til lejeværdien for det forudgående indkomstår, nedsættes lejeværdien med det overskydende beløb. Nedsættelse kan dog højst ske til et beløb svarende til lejeværdien for det forudgående indkomstår forhøjet med 20 pct.

Stk. 4. Hvis lejeværdien for skattepligtige omfattet af stk. 2 er steget med mere end 1.000 kr. i forhold til lejeværdien for det forudgående indkomstår, nedsættes lejeværdien med det overskydende beløb. Nedsættelse kan dog højst ske til et beløb svarende til lejeværdien for det forudgående indkomstår forhøjet med 20 pct. og nedsat med 2.500 kr.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om beregningen af den lejeværdi for indkomståret og for det forudgående indkomstår, der skal lægges til grund efter stk. 3, for følgende ejendomme:

1. Ejendomme, hvis beregningsgrundlag skal opgøres efter § 15 B, stk. 3, eller § 15 C.
2. Ejendomme, for hvilke lejeværdien nedsættes eller forhøjes efter § 15 H.
3. Ejendomme, som den skattepligtige ikke har ejet i hele indkomståret og hele det forudgående indkomstår, eller som ikke i hele denne periode har tjent til bolig for den skattepligtige.